

TIETOTUUTTI 14.6.2005

KAAOS!

Pääkirjoitus

Leiri on nyt päässyt loppuunsa taas kerran. Periaatteessa tämänkertainenkin leiri oli pohjimmiltaan samanlainen kuin aikasemmatkin, mutta monessa suhteessa asiat ovat Heinolassa sujuneet hieman paremmin verrattuna aiempiin leirikokemuksiini.

Suurin osa Tietotuuteista on valmistunut ja jaettu telttoihin suorastaan yllättävän aikaisin; kopiokone on toiminut loistavasti eikä juttujen siirtämiseen käytettävä lähiverkkokaan ole niin hidas kuin aikaisemmin.

Pidin myös erittäin paljon koulukeittiön käytön helppoudesta ja tiskauspaikkojen sijoituksesta sisätiloihin - aina ei edes tarvinnut syödä omilta astioilta tai tiskata mitään! Tämän koulukeittiön siivoaminen oli myös erittäin paljon helpompaa kuin perinteisemmän viestintäleirikeittiön.

Radion käytössä ei muistaakseni koskaan ole ollut suurempia ongelmia, mutta uusi miksauspyötä ja radiotietokone olivat mukavia yllätyksiä. Uusi videontekokalusto on samoin nopeuttanut ja helpottanut tämän mediankeiton valmistamista.

Suurimmat muutokset pisteiden toiminnasta ovatkin tapahtuneet Info-ryhmässä, jossa jo aikaisemmilta leireiltä tuttuihin lokikirjan pidon ja kioskin hoitamisen lisäksi harjoitellaan mobiilimedian käyttöä - edellisellä leirillä ryhmättekstiviesti oli jo käytössä, mutta nyt niitä tulee puhelimeen monta joka päivä, liiankin monta välillä. Infopisteessä harjoitellaan myös vähemmälle huomiolle jääneen kuvaviestin (MMS) käyttöä.

Tällä kertaa paikalla oli myös erittäin paljon uusia leiriläisiä, joita oli useita melkein jokaisessa ryhmässä. Ensikertalaiset leiriläiset oppivat asiat kuitenkin nopeasti ja muutaman päivän päästä ulkopuolinen tarkkailija tuskin olisi osannut erottaa uusia leiriläisiä vanhoista tekijöistä.

Heinolan leirillä oli myös vierailijoita ulkomailta: kaksi leiriläistä Eestistä ja vierailijoita Italiasta jotka tekivät tutkimusta suomalaisnuorten asenteista erilaisia massaviestintäkeinoja kohtaan.

Nähtäväksi jää, mitä yllätyksiä seuraavan vuoden leiri tarjoaa.

Päätoimittaja Matias Tukiainen

Pääkirjoitus, Public service announcement.....	2
Uutiset.....	3
Kuluttamisen areenat	4
Kolumni	5
Elokuva-arvosteluita	6
Jatkis.....	7
Science of the human memory	8
Impressions on the Communication Camp	9
Ursula.....	10
Ursula cont'd & Hyvää hoitoa	11
Asiaa Karjalanpiirakoista	12
Horoskooppi	13
Juoruja.....	14
Juoruja cont'd.....	15
Apinalaatikko.....	16

PBA: KAUNIS KIITOS..

...**Auralle** ja **Marjukalle**. Aura ja Marjukka ovat toimineet esimerkillisesti antaen apua hätään joutuneelle kultsi-paralle lauantai-iltapäivänä keittiössä sattuneen katastrofin myötä.

Nämä kaksi naista syöksivät paikalle kuin sankarit ikään, ja ottivat tilanteen haltuunsa juuri sopivalla hetkellä. **Matias** oli pulassa äkäisen pizzataikinan vyöryessä yli kattilan reunojen suoraan lattialle pieniksi lätäköiksi. Sillä samaisella hetkellä kaksi sankaritarta syöksivät suoraan keittiöön kesken omien töidensä, ja ryhtyivät pelastustoimiin. Hetken kuluttua nämä kaksi kaunotarta ja suloinen ruskeasilmäinen Matias-kultsi olivat saaneet aikaan muhkeaa ja mehevää pizzataikinaa.

Uutisia?

Karpela palasi töihin

Kulttuuriministerin lähipiirin mukaan tänään työhönsä palanneella ministerillä on nyt kova työtahti, jotta hän saisi suoritettua rästiin jääneet tehtävänsä.

Kulttuuriministeri Tanja Karpela on palannut jälleen töihin kolmea viikkoa kestäneeltä sairauslomaltaan. Hänen piti aloittaa työnsä jo viime viikon maanantaina, mutta tuolloin hänelle määrättiin kuitenkin vielä viikko lisää lomaa.

Tanja Karpelan lähipiirin mukaan ministerillä on nyt kova työtahti rästiin jääneiden työtehtävien kimpussa. Karpelan vakuutetaan myös voivan jo oikein hyvin.

Karpela joutui taannoin sairauslomalle, kun hänen veriarvonsa laskivat huolestuttavan heikoiksi. Hänelle tehtiin verensiirtojakin.

Samanaikaisesti Karpela joutui myös melkoiseen mediamyllytykseen, kun hänen kykynsä hoitaa kulttuuriministerin tehtäviä asetettiin kyseenalaisiksi joissakin lehtikirjoituksissa. Toisaalta hän on saanut monilta kulttuurialan vaikuttajiltakin arvovaltaista tukea. Kesälomalle kulttuuriministeri Karpela lähtee näillä näkymin 4. heinäkuuta.

Paperikiistaa sovittelaa taas

Paperikiistan osapuolet neuvottelevat jälleen tänään. Myös muutamien uusien ammattiliittojen tukitoimet Paperiliitolle alkavat.

Metsäteollisuuden sitkeästä työriidasta haetaan jälleen ulospääsyä tänään. Suomen paperi- ja sellutehtaat ovat nyt seisoneet jo neljä viikkoa.

Edellisen kerran osapuolet tapasivat valtakunnansovittelija **Juhani Saloniuksen** toimistossa viikko sitten sunnuntaina, jolloin SAK:lainen Paperiliitto ilmoitti liittovaltuustonsa yksimielisesti hylänneen sovittelijan jättämän sovintoesityksen. Työnantajien Metsäteollisuudelle esitys olisi kelvannut. Sopimuskiistojen ratkaisu voi helpottaa Paperiliiton tuoreiden liittokokouspäätösten ansiosta. Viime perjantaina hyväksytyyn linjauksen mukaan juhannus- ja jouluseisokeista luopumisesta ei enää vaadita korvaukseksi ”merkittävää” työajan lyhentämistä.

Edelleen ehtona on, että työajan lyhennyksen on koskettava kaikkia työntekijöitä. Puheenjohtaja Jouko Ahonen arvioi tuolloin, että liikkumavaraa neuvotteluihin tulee ”pikkuisen”.

Juhannus- ja jouluseisokkien lisäksi osapuolet kiistelevät mm. siitä, millä ehdoin tehtailla voidaan käyttää ulkopuolista työvoimaa.

Mersu-pomo olisi suonut voiton Montoyalle

McLarenin F1-tallin moottorintoimittajan Mercedesen moottoriurheilujohtaja Norbert Haug olisi suonut Kanadan GP:n voiton McLaren-kuski Juan Pablo Montoyalle.

- Juan Pablo ajoi mahtavan kisan ja olisi ansainnut voiton, jonka hän toivottavasti saavuttaakin erittäin pian. Hän osoitti nyt, mihin pystyy, Haug sanoi.

Kimi Räikkösen tallitoverin Montoyan suoritus hylättiin, koska hän ajoi varikolla punaisia valoja päin. Kolumbialainen kävi jo ennen rangaistustaan kuumana, sillä McLaren kutsui hänet varikolle Räikkösen jälkeen turva-auton ollessa radalla. Montoya menetti hässäkössä asemansa kilpailun kärjessä. Tallipäällikkö Ron Dennis myönsi tallin tehneen virheen.

- Jouduimme tekemään läpi koko kisan varikko-muurilla vaikeita päätöksiä, jotka vain lisäsivät paineitamme. Virhe syntyi siinä, ettemme kutsuneet Juan Pabloa varikolle heti turva-auton tultua radalle. Tämä johti lopulta tilanteeseen, jossa hän ajoi punaisia päin, Dennis sanoi.

Myös kisan voittanut Räikkönen myönsi Montoyan tällä kertaa nopeammakseen.

- Täytyy sanoa, että hän oli hieman minua nopeampi joissain kohdissa kisaa. Minulla oli ongelma autoni ohjauksen kanssa, joten en tiedä, kuinka paljon se maksoi minulle aikaa, Räikkönen puntaroi.

Räikkösen nimiin meni kuitenkin kilpailun nopein kierrosaika, jonka suomalainen ajoi 23. kierroksella ennen ohjausongelmiaan.

Mikä on sinun areenasi?

Testaa, millä julkisen puhuttelun areenalla toimit! Katso ohessa olevasta taulukosta, mihin lokeroon sijoitat itsesi. Oheinen taulukko on Anu Koiviston ja Mikko Lehtosen, molemmat tiedotustutkijoita, luoma uudenlainen kehys, johon he ovat päätyneet erittelemällä erikseen kansalaisuutta ja kuluttajuutta. Tämän mallin kehittäminen on ollut tarpeen, että pystyttäisiin saamaan kansalaisuus ja kuluttajuus hedelmälliseen vuoropuheluun vastakkainasettelun sijasta. Tämän hahmottelun kautta tutkimus pyrkii saamaan myös otetta ”vakavan” ja ”Populaarin” julkisuuden nykyisistä suhteista.

Referaatti perustuu Tiedotustutkimus 2/2005:ssä julkaistuun Anu Koivusen ja Mikko Lehtosen laajaan artikkeliin ”Joskus on kiva olla aikuinen” –kulttuurisen määrittelyvallan siirtymät ja julkisen puhuttelun areenat.

He ovat hahmottaneet medioitumisen myötä kehkeytyneitä julkisen puhuttelun areenoita, jotka ovat väistämättä osittaisia, samaan aikaan jakautuvan ja yhdenytyvän mediavälitteisen julkisuuden palasia. Heidän mukaansa median arkistuminen merkitsee sitä, että julkisuudet hajautuvat. Media on samaan aikaan sekä suuri tasoittaja että uusien erojen tuottaja.

Tutkijat ovat nimenneet taulukossa numeroidut (JPA1-JPA5) areenat seuraavasti: ensimmäinen on ”Tavallisen kansan ja normaaliuden puhuttelu”, toinen ”Kansallinen informatiivinen puhuttelu”, kolmas ”Yksilöllisen mielihyvän elämyksellinen puhuttelu”, neljäs ”Vaihtoehtoisuuden ja yhteisöllisen nuoruuden puhuttelu” ja viides ”Unohdetun kansan populistinen puhuttelu”. Areenoiden nimet ovat

aika kertovia, ja kun katsoo taulukkoa, sieltä löytää ne mediat, jotka kulloisenkin areenan muodostavat.

Tutkijoiden mukaan kuluttajuus on eri puoliltaan näkyvissä kaikilla areenoilla, kun taas kansalaisuus on vahvimmin esillä ensimmäisessä ja toisessa areenassa.

Tutkijat esittävät luokittelunsa perusteella, että kiinnostavia tutkimusaiheita olisivat mm. missä määrin ironia ja parodia samoin kuin

faktan ja fiktion sekoittuminen ovat näkyvissä eri areenoilla. Kannattaisi myös tutkia populaarin syvintä olemusta, mikä nykyisin on täysin alituttu alue. Kun Taulukon tutkinnassa ja tutkimuksessa on edetty, saatetaan löytää vastauksia kysymyksiin: Mitä julkisuudessa tapahtuu todella? Kenellä on määrittelyvalta nyt ja huomenna?

Liisa K

Julkisen puhuttelun areenat					
Areena	Ketkä puhuttelevat	Missä puhutellaan	Mitä puhuttelut koskevat	Keitä puhutellaan	Puhuteltujen suhde puhutteluihin
JPA1	politiikan ja kulttuurin eliitit, uudet markkinaeliitit, ”suomalaiset”	MTV3, TV2, IS, IL, Radio Suomi, maakuntalehdet, kotimainen kaunokirjallisuus	kansallisuus, ”me”, ”normaalius”, arki	lähiöt, maaseutu, ”tavikset”	läheinen, affektiivinen, synteettinen
JPA2	talouden, politiikan, tieteen ja kulttuurin eliitit	TV1, Ylen ykkönen, HS, SK, vakava tietokirjallisuus	kansallisuus, ”me”, ”tieto”	toiset eliitit, kulttuurin suurkuluttajat	etäisen reflektioiva, myötäsukaisen analyttinen
JPA3	uudet markkinaeliitit	Nelonen, HS, Anna, Image, pokkarit, harraste- ja elämäntapakirjallisuus	kosmopolittisuus, ”minä”, ”maku”	kaupunkien nuorekas ylempi keski luokka	ironinen, myötäsukaisen analyttinen läheinen & etäinen
JPA4	uudet markkinaeliitit, vaihtoehtotoimijat, uudet kulttuurin toimijat	Nelonen, SubTV, City, Voima, digitaalinen media, kaupalliset radiokanavat	kosmopolittisuus, ”me”, ”vaihtoehtoisuus”	urbaanit nuoret, ”60-lukulaiset” ja muu ”vaihtoehtokansa”	analyttinen & affektiivinen, epäilevä & innostuva
JPA5	markkinaeliitit, ”tavikset”	Seiska, Katso, Nelosen Törkytorstai, tosi-TV	”kansa”, ”minä”, ”huono maku”	”unohdettu kansa”, ”roskan” fanit	reaktiivisuus, affektiivinen fanius, parodinen nautinto

Kolumni

Topi Vainikainen

Katson mielelläni televisiosta hyvin tehtyjä sarjoja, pääosin suomalaisia. Nykyisin niitä tehdään niin harvoin, että täytyy tyytyä myös ulkolaisiin »ei aina niin hyvin tehtyihin», joskus pelkästään kaupalliseksi tuotteeksi tehtyihin sarjoihin. Tykkään eläytyä sarjojen maailmaan ja ruveta »elämään» henkilöiden elämää – jännittämään heidän puolestaan, selvittämään heidän rakkaussotkunsu ennen kuin seuraavassa jaksossa taas saamme nähdä jonkin »vaikean» rakkaussotkun uudet haasteet.

Kun sarjat ovat kesätauolla (eikä halua katsoa niitä puhki kulutettuja uusintoja), voi viihdyttää itseään sarjojen fanituotteilla. Niitä on lukuisten sarjojen pohjalta tehtynä lukuisia. On kirjoista, videoista ja DVD-levyistä aina vaatteisiin saakka.

Erään suosikkisarjani *Kotikadun* fanituotteisiin kuuluvat kahdeksan Hannu Kahakorven toimittamaa romaania, neljä ensimmäisen tuotantokauden pohjalta tehtyä VHS-kasettia, pipoja, fleecettä, T-paitoja, pelikortteja, sateenvarjoja ja paljon muuta. Romaanit varmaankin löytyvät vielä jostain kirja-kauppojen varastoista, sillä kirjat ovat olleet todella suosittuja ja ainakin ensimmäiset romaanit jo myyty loppuun. Videoita kannattaa kysellä YLE Shopista Helsingistä ja Tampereelta – Helsingissä YLE Shop sijaitsee Länsi-Pasilassa Isossa Pajassa osoitteessa Radiokatu 5 C, Helsingin toinen Lasipalatsissa osoitteessa Mannerheimintie 22–24. Tampereen myymälä on Tohlopinnranta 31:ssä, Tohlopissa. Näiden Yleisradion myymälöiden lisäksi tavaroita myy YLE Shop -nettikauppa (<http://www.yle.fi/yleshop>) – sieltä voi myös tarkistaa YLE Shop -myymälöiden aukioloajat.

Allekirjoittanut on lukenut Kotikatu-romaanit suunnilleen viisi kertaa jokaisen kappaleen – ne ovat ihan hyvää kesälukemista, mutta eivät tarjoa todellista lukuelämystä. Niistä puuttuu jonkinlainen »syvätaaso», eli romaaneissa ei mennä henkilöiden pään sisälle eikä muutenkaan kuvailla tapahtumia juuri ollenkaan. Romaanit ovat kylmää tapahtumien luettelemista – »Eeva nousi ylös sängystä ja käveli keittiöön» -tyylinen. Romaanit ovat erittäin hyviä ensimmäisen »aikuisten romaanin» lukeville.

Täällä leirillä minua on teltassa lämmittänyt Koti-

katu-fleece ja -pipo, jotka on kiva vetäistä illalla lämmikkeeksi. Fleeceen olen saanut Kotikatu keskusteleen -nettikeskustelupalstan (http://www.yle.fi/kk_keskustele) lohdutuspalkintona, pipon keskustelupalstan joululahjana.

Kotikadun keskustelupalsta (<http://www.yle.fi/kotikatu/index.php/keskustelu>) on erittäin suosittu – siellä on huikkeitä 11 994 viestiä ollen Yleisradion molempien kanavien (TV1 ja TV2) suurin kanava. Allekirjoittanut on siellä kirjoittamassa nimimerkin turvin ja on kolmanneksi 520 viestillä. Jouluna 2004 TV1:n keskustelupalsta päätti palkita ahkerimmat Kotikatu-kirjoittajat. Itse olin siellä listalla mukana. Palkintona tuli mukava joululahja – pipo, heijastin ja noin viisi fanikorttia. Erittäin mukava ajatus – se lämmittää sekä päätä että sydäntä, että huomataan tuollainen!

Onhan noita fanituotteita toki muillakin sarjoilla. Esimerkiksi meidän suomalaisten suosikkisaippua *Salatut elämät* – tai tuttavallisemmin Salkkarit – on kunnostautunut kirjoittamalla jo kymmenen nuortenromaanin, jotka seuraavat yhden salkkarinuoren näkökulmasta tuon salaisuuden talon elämää. Romaanit ovat nuorille suunnattuja, sivumäärä on jokaisessa reilu sata, joten sen pystyy nuorempikin himolukija lukemaan. Ne ovat kaikki minämuodossa kirjoitettuja, joten ne tuovat jonkinlaista läheisyyttä tarinaan ja kun tekstikin on vielä tämän päivän slangilla kirjoitettua, teksti imaisee lukijan. Luulenpa, että kirjat eivät enää aikuisille avaudu.

Tämän päivän Suomessa on ruvettu viemään vanhoja kotimaisia sarjoja DVD-lätylle. *Maalaiskomeedia-trilogia*, *Kummeli*, *Irtiottoja*, *Rikospoliisi Maria Kallio* ja *Tankki täyteen* – ja lukuisia muita menneiden aikojen huippusarjoja voi nyt käydä ostamassa viihdekaupan hyllyltä. Joihinkin on vielä kasattu jonkinlainen määrä ekstroja, mutta jotkin on jätetty täysin pelkän sarjan varaan.

Mitenkä muuten voisi kesän viettää, kuin nauttimalla kotimaisten draamasarjojen nautinnoista. Syksyllä voi sitten taas hyvillä mielin ja puhtia täynnä mennä sarjojen uusien jaksosten pariin.

Lämpimästi teidän,
Topi

Elokuva-arvosteluja

Leiri-elokuvia

Lauantai-illan elokuva, Murha Viestintäleirillä, tuo vaihtelua tavallisiin lässynlässynlää –pät-

kiin. On ihanaa nähdä paneutumista rooli-suorituksiin ja kuinka ryhmän yhteistyö toimii. Erittäin

hyvin toteutettuja kohtauksia ovat esimerkiksi hurja hirttokehaus, korkealta kerrostalosta putoaminen ja unenomainen meditointi. Juoni on selkeä, mutta silti se pitää kiinnostuksen mainiosti yllä. Lilli, olit manio! Suuri PLUS sinulle.

Sunnuntai-illan toisessa elokuvassa päästiin katsomaan Viestintäleirin uutislähetystä, jossa aiheena tällä kertaa oli formulat. Kilpailu oli kutkuttavan jännittävä. Kameran heiluminen ja äänen paikoittain hiljeneminen olivat merkkejä täydestä pelistä ja kuumista tunnelmista, jotka pystyivät tuntemaan ruudun toisellekin puolelle. Kilpailijat olivat iloisia ja pirteitä ja reippaita.

Sunnuntain toinen elokuva, Peliriippuvaisen pistehirmun tarina, kertoo pojan peliriippuvuudesta ja kuinka hän tekee töitä saadakseen lecuja päästäkseen pelaamaan yhä uudestaan ja uudestaan lehtihuoneen tietokoneille. Elokuva on hauskaa katseltavaa näin leiriviihkon loppupuolella, ja muutenkin käsikirjoitus on hyvin onnistunut.

Aura ja Marjukka

6 Kaaostuutti - 14.6. 2005

Murhamysteerin sankari vapaalla.

Hylätyt talot, autiot pihat

Laila Hietamiehen (nykyinen Hirvisaari) tuotanto kuuluu lemppikirjoihini. Minua on kiehtonut niissä se vahva elämän maku ja karjalainen elämä ennen ja jälkeen toisen maailmansodan. Ne ovat kuin virkistävä paluu menneisyyteen, jolloin radiotkin olivat hienoutta.

Romaani *Hylätyt talot, autiot pihat* vuodelta 1982 on ollut elokuvakäsikirjoituksen jo todella kauan,

mutta ensimmäisen kerran elokuvateattereihin asti se ehti vasta vuonna 2000. Projekti oli aluksi

Pekka Parikan, mutta herran kuoltua projekti siirtyi Jörn Donnerille, joka toimii kyseisessä elokuvassa tuottajana. Ohjaajana toimii Lauri Törhönen.

Elokuva sijoittuu jatkosodan viimeiseen kesään 1944, jolloin Neuvostoliitto alkaa vyöryä Kanaksen läpi. Pienessä Suontaan kylässä naiset ja lapset yrittävät selvitä arjen askareista ilman miehiä, jotka ovat rintamalla. Eräänä päivänä kylän naisten ja lasten on lähdettävä jo toisen kerran. Martta Heikkilä (Jonna Järnefelt) ja Helmi Elisa Karhu (Sari Puumalainen) ovat olleet jo lapsuudenystäviä, ja nyt he joutuvat lähtemään lähes puolen miljoonan muun karjalaisen

tavoin toisten ihmisten nurkkiin ja jättämään kotinsa.

Kaikki ei kuitenkaan mene niin kuin pitäisi. Rintamalinjojen vaihtuessa koko ajan ihmiset joutuvat erilleen ja jotkut kuolemankin porteille. Sodan kuristuksessa ihmiset joutuvat nöyrytymään ja miettimään elämänsä aivan uudelleen.

Nykyisin jokaisessa kotimaisessa elokuvassa pitää näkyä se naisten amberssonipari (Kummelin setä valaisi meitä asiasta). Mutta tässä elokuvassa ne eivät pelkästään näy vaan ovat oikein esillä! Varmaan miesohjaajan ja menneisyyttä kuvaavan elokuvan (käyttivätkö ennen naiset uimavaatteita) ansiosta elokuva on saanut välillä omituisenkin

estottomuuden tunteen, joka estää hieman elokuvan katsomista. Mutta...

Kokonaisuudessaan elokuva on ihan kelpo.

Pidin kyllä kirjasta enemmän kuin elokuvasta – naispääosat olivat mielestäni aivan väärin jaettu – esimerkiksi Jonna Järnefelt olisi ollut täydellinen valinta toisen naispääosan esittäjäksi, Helmi Elisaksi. Ja taas Sari Puumalainen olisi ollut hyvä Marttana.

Elokuva on saatavilla vielä videolla ja DVD:llä, jolla on ekstrana 24-minuuttinen making of -dokumentti.

*Arvostelu: 9—
Arvostelija: Topi Vainikainen*

Jatkis

Osa 7

”Erkki, olen odottanut sinua”, punatukkainen tyttö kuiskasi metsätien reunalta. Metsä oli täynnä ääniä, mutta nyt Erkki tunsu pelkästään tuon salaperäisen punatukkaisen tytön äänen.

”Minä en tunne sinua.”

”Tunnethan. Minä olen sisaresi.”

Ihmetys paistoi Erkin kasvoilta. Hänet oli yllätetty todellisesti.

”Äitisi sai minut 21-vuotiaana, muutettuaan omaan asuntoon. Minä en ollut toivottu lapsi, mutta äidin oli pakko synnyttää minut, koska hänellä oli fobia abortista ja lopulta kun hän oli valmis siihen, oli se jo liian myöhäistä. Sitten hän synnytti minut, mutta antoi minut pois. Äitisi ei kai koskaan päässyt yli minusta. Hän piti kuvaani yöpöytänsä laatikossa – sitä hän katsoi joka ilta ennen nukahtamistaan.”

Erkki sai vihdoin suunsa auki. ”Miksei äiti sitten kertonut meille sinusta?”

”Äitisi kai häpesi. Ja häntä on vaivannut suru nämä kaikki vuodet.”

Hetken mietittyään punatukkainen tyttö jatkoi vielä kertomustaan.

”Oikeastaan hän on kertonut minusta. Olet kai kuullut kummityttärestä Chilessä? Se olen minä.”

Erkki oli vieläkin niin ihmeissään kaikesta kuulemastaan, että ei saanut sanaa suustaan.

”Erkki”, tyttö aloitti takellessaan. ”Tarvitsen nyt apuasi. En voi enää jatkaa tätä elämää. Tämä ei ole enää elämisen arvoista. Miten kukaan voi selvitä siitä, että oma äiti hylkää ihan kokonaan – heittää vain kadulle? Minä olen päättänyt soutaa soutuveneellä keskelle avomerta, heittää sitten aivot veteen ja antaa virran kuljettaa. Mutta minä haluaisin antaa tämän kirjeen äidilleni, enkä voi viedä tätä itse. Nyt pyydänkin sinua viemään tämän hänelle.” Punatukkainen tyttö kaivoi auringonkukkakassistaan kirjeen, jonka ojensi Erkille.

”Näkemiin, Erkki. Ei muisteta pahalla.”

Samassa tyttö olikin jo poissa. Erkki lähti äkkiä juoksemaan tytön perään. Tyttö soui harkituin vedoin ja rauhallisesti kohti aavaa merta.

Erkki jäi katsomaan tytön perään. Aurinko oli laskemassa. Vesi aaltoili hieman veneen perässä,

mutta tasaantui veneen mentyä. Venettä ei pian enää näkynyt missään. Se oli kadonnut.

”Näkemiin”, Erkki sanoi hiljaa, äänettömästi ja lähti kävelemään kohti kotia. Hän meni nukkumaan ja nukkui kerrankin kunnolla näkemättä painajaisia. Aamulla hän oli taas pirteänä lähdössä kouluun, jossa hän oli entistä vakavampi ja itseensä sulkeutuva.

Lehtori Pajuvirran tunnilla Pajuvirta halusi tietää, mitä Erkki tarkoitti sillä, mitä sanoi viime tapaamisella. Sillä, että ”sihteeri saattaa tietää”. Siis kaikki ylimaallinen, mitä Pajuvirta oli tehnyt Erkille, olikin vain unta. Erkki kertoi nähneensä valokuvan, jossa Pajuvirta oli suudellut koulun sihteeriä.

Pajuvirta naurahti hieman. ”Se oli eräät koulun opettajakunnan pippalot. Me molemmat oltiin hieman humalassa. Ja sitten me suudeltiin vaan

sen kuvan takia, jonka biologian opettaja otti. Siinä ei ollut mitään taika-ajatuksia. Olenhan minä naimisissa.”

Erkki nyökkäsi ja lähti kotiin viimeisen tunnin päätteeksi. Käveltyään metsän läpi hän muisti kirjeen, joka oli edelleen hänen taskussaan. Hän antoi sen kotona äidilleen ja meni itse pihalle makaamaan riippukeinuun. Hetken päästä hän huomasi kuinka äiti juoksi talosta huutaen ja itkien ulos ja juoksi kohti merenrantaa. Erkki tajusi, että ei näkisi äitiä enää ikinä.

Kylläpä tarina kerkesi kehittyä dramaattisiin mittapuihin seitsemän päivän aikana - tuskin alkuperäinen kirjoittaja odotti tällaista loppua.

Monen kirjoittajan jatkokertomuksen idea onkin, että tarina muokkautuu kyseisen kertojan mukaan ja lopputulos on kovin odottamaton, itse ajattelin tarinan alun perusteella sen kehittyvän vastaavanlaisiin tunnelmiin kuin menneiden vuosien psykedeelinen Risto Reipas -tarina.

Asiasta kukkaruokkuun.. Sonjan oikaisu aikaisempaan Baerien sukupuuhun:

Science of the human memory

Human memory can be understood by starting to conceptualize the two kinds of memory processing:

- A) SHORT-TERM MEMORY (STM)
- B) LONG-TERM MEMORY (LTM)

These two memorizing processes are distinct, not only in the time necessary to recall and remember, but they are different in the structural bio-chemical encoding and reconstruction process.

A) STM is a consequence of the clustering integration of neurons that work together in a resonance effect to stabilize memory encoding and recalling processes from episodic to more permanent time in remembering the encoded events. The integration area of the brain concerns less emotional interaction so that STM generates an integration extended principally on the sensory cortex.

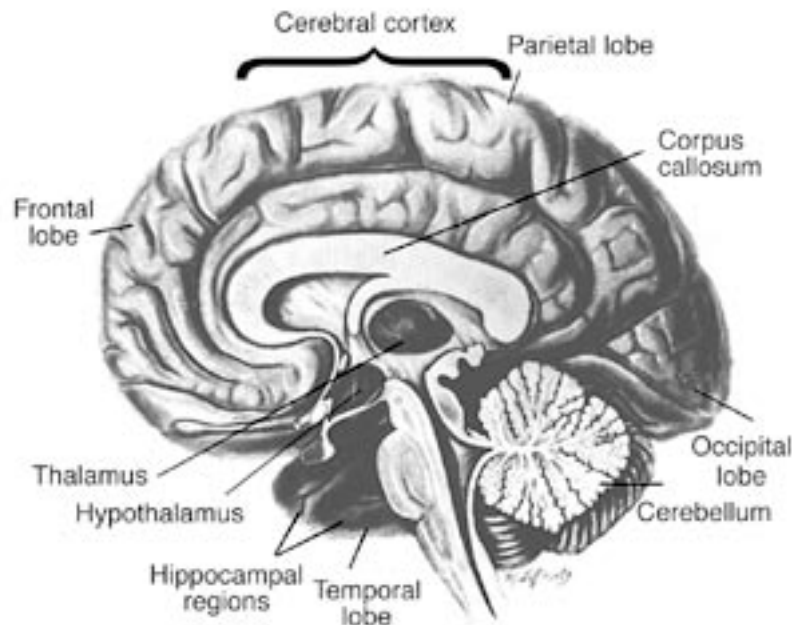
B) LTM utilizes a different area of integration focused on the emotional limbic system of the brain and the recall of memory includes not only periodic changes at the synapses and an increase of dendritic growth, but surely goes deeper in the brain-biology, involving the genetic reproduction of proteins.

In relation to the two memorization procedures related to the learning process, the STM is more connected with the encoding of implicit skills and the LTM is more related to the ability of semantic recognition, i.e. a process where it is necessary to realize a comparison of new and previous information codified a long time before.

Knowing this fundamental diversity of the encoding and retrieval process of the two kinds of brain memory, we can observe that enlarging the dynamic of information, today we can understand the students exercise principally the STM procedures. Therefore students are more able to learn skills in an unconscious methodology and as a consequence are more inclined to avoid the LTM approach. The more immediate the clustering of neurons is, it is more useful in a quick encoding and retrieval of information.

As the result is a restriction of LTM procedures, due to retrieval failures, that accelerate the repression of LTM brain's procedures.

Forgetting and becoming more flexible and sensitive to the conceptual innovation generates, today with the increasing use of the internet, a knowledge dynamic change that the schooling system needs to take in serious consideration for improving the new methodology of e.learning in the contemporary society.

Paolo Manzelli, Professor of Chemistry at the University of Florence

You can read more about professor Manzelli's studies at

http://www.viekas.fi/uusi/index.php?p=general_principles

Impressions on the communications camp

The communication is already to be finished... The 2005 “edition” signalled my first participation to the camp and before leaving I just wanted to give some impressions from a foreign new-comer.

When I came on Tuesday evening, I was agreeably surprised to see such a nice place. I heard that Heinola is a famous destination for holiday makers and I can understand why. The “Seminaarin Koulu” is also a perfect place for an event such as the Communication Camp. There is enough room for everybody and it is provided with good facilities.

Everything is really well organised thanks to the help of the junior leaders, the advisers and the senior advisers. Foreigners who never came to a Communication Camp might find difficulties to communicate with more experienced campers who sometimes tend to work on their own because they already know what to do. In such cases, the role of junior leaders (Kultsi) is fundamental because they explain how things work. I must admit that I expected a closer relationship and more communication between the members of a same group. As far as I’m concerned, I hardly had the occasion to work with people I didn’t know before. This is probably due to the large teams and the tasks assigned to subgroups made of people who, in most cases, know already each other.

All in all, it was a pleasure to see so many young people enthusiastic and at ease in using new technologies and doing activities in a group. We ate excellent food every day; saw videos, read newspapers and heard radio of a very good quality. It lasted maybe too short to get familiar with all techniques. The activity I enjoyed most and in which I learned more was the radio. The communication camp is a unique and unforgettable experience. I really enjoyed meeting people from all ages. Because many of the participants belong to the same family, it gives a kind of “family spirit” to the camp.

This communication camp needs people to be responsible, honest and trustful. It has still to be proved if this concept can be exported abroad; it is already very positive that the camp is now open to foreign people who are ready to win the challenge!

A special thank to Maija, who made this true and all of you and...as we say in French: à refaire*!

Nathalie Costes

*to be done again

LASTEN UUTISET

Tietotuuttimme toimitukseen tuotiin MTV3:lla 12.4.–20.5. välisenä aikana tulleet **Lasten uutiset**. Tutkiva journalismi päätti selvittää, mitä nämä uutiset oikein pitävät sisällään.

Journalistisen tarkkailun tuloksena saimme selville, että jokaisessa uutislähetyksessä oli kiinnostavia haastatteluja, joissa helsinkiläisen **Torpparinmäen peruskoulun** neljäsluokkalaiset haastattelivat sekä julkisuuden henkilöitä että myös kadunkulkijoita. Aiheet vaihtuivat joka kerta – keskusteltiin muunmuassa yhteiskunnasta, kirjallisuudesta sekä paljosta muusta. **Lasten uutiset** olivat lopulta ihan mukava kokemus, joka antoi sekä tietoa että viihdytti. Se kai oli näiden uutisten tarkoitus?

Topi Vainikainen

Lassen piirtämä mustaan kaapuun pukeutunut kostaja

siivoukseen tai säilytykseen. Matkustajia se ei ota, koska kenelläkään ulkopuolisella ei pitäisi olla asiaa varikolle. VR voisi kyllä nettisivullaan selittää, mitä V-merkin-tä tarkoittaa.

-Miten pääsee Ursulaksi?

"Ursulaksi haluava"

Jaaha, tätäpä ei ole vielä mietitty. Onko tässä nyt sama asetelma kuin Ahmed Ahneessa, joka pyrkii kalifiksi kalifin paikalle? Vai oliko se Ahmed Ahne? Hyvä kuitenkin tietää, että seuraajia olisi tulossa, jos päätän jättää paikkani tai joudun sen jättämään. Lupaan julistaa paikan auki Viekkain keskustelupalstalla. Sitä kautta voi muuten jättää Ursulalle kysymyksiä myös talvialkana. Luen palstaa säännöllisesti, joten vastaan myös kysymyksiin.

Nämä olivat tämän leirin viimeiset vastaukset. Kiitos hienoista, viisaista ja mukavista kysymyksistä. Palsta avautuu taas ensi kesän Tietotunteissa, missä ne sitten ilmestyvätään. Ja sillä välin, tavataan Viekkain palstalla!

Ursula

Hyvä hoito, mutta kurjat ruoat

-Miten mä näen illalla videot, kysyi

Simo sairaalassa, kun televisiosta näkyi vain englantilaista dekkaria. Simo otettiin maanantaina päivällä

sairaalaan sisään, kun vasemman jalan nilkka vain jatkoi turpoamistaan. Maanantaina aamulla hän kävi taas näyttämässä lääkäriille jalkaansa, ja

silloin siitä otettiin melko tavallamätää pois. Samalla kuitenkin Simo joutui Heino-lan sairaalan eristys-huoneeseen. Halu-

taan nimittäin varmistaa, ettei tuleh-tuneeseen jalkaan tule lisää bakteereja (ehkä?).

Kävimme Ullan kanssa tervehtimässä Simoa. Ruoaksi oli tuotu jotain perunakeittoa, joka siis oli reilusti alle leirin gourmet-tason, ja leivän päälläkin oli margariinia. Simo kieltäytyi syömästä ja tilasi leirin yläkeittiöstä ruokalahetyksen. Leiriltä lähti siis sairaalaan ruokakuljetus suoraan kaaos-

päivän keittiöstä, ja leivät voideltiin oi-

kealla voilla. Simo halusi tupakoi-maan, mutta eihän se onnistunut, kun oli tippapullo kiinni ran-teessa.

Simo keksi ripustaa tippapullon silmä-lasin sankaan, mutta se petti. Sairaanhoidaja tuli vaihtamaan tippapullon ja toi samalla liikuteltavan telineen, että

Simo pääsi ulos tupakoi-maan. Simon jalan tulehdus ei ole mi-kään leikin asia, ja lu-vassa onkin muu-taman

päivän sairaalakeikka. Antibioottia annetaan suoraan suoneen monta kertaa päivässä, että saadaan tulehdus nujerretuksi.

Kova koettelemus tämä Simon sairaalakeikka, nimittäin sairaalalle.

Liisa

Asiaa karjalanpiirakasta

Piirakkaslangia

Pulikka=Kaulimen kaltainen vempale

Vuoliska=Käsin pyöritelty pohja-pala

Kakkara=Pulikoitu vuoliska - ohuempi

Sydän=Riisipuurotaikina

Lilli karjalanpiirakoiden lumoissa.

Alakerran keittiössä oli eilen työn alla karjalanpiirakat. Haastattelin kolmea kokkia, Lilliä, Marjukkaa ja Saanaa ja yritin selvittää, mistä karjalanpiirakoissa oikein on kyse.

Tytöistä Marjukka ja Saana olivat aikaisemmin tehneet vastaavanlaisia piirakoita, Lillillä ei ollut aiempaa kokemusta. Hän kertoi piirakan tekemisen olevan hieman työlästä, mutta Marjukka kertoi sen olevan huomattavasti helpompaa pastakonetta käyttäen kuin perinteisemmällä 'pulikalla'. Karjalanpiiralingosta myöhemmin.

Kulttuurit kohtaavat! Karjalanpiirakat syntyvät myös pastakoneella.

Periaatteessa piirakat tehdään siis läimäisemällä 'sydäntä' 'kakkaran' päälle - kuulostaa varsin kieroutuneelta, mutta kuten jokainen suomalainen tietää/tulisi tietää, karjalanpiirakat ovat kieroutuneisuuden vastakohta! Tämän proseduurin jälkeen reunoille jäänyt taikina rypyttetään. Rypytykseenkin on erilaisia tapoja, 'tosikarjalainen' tapa eroaa jonkin verran helpommasta kaupparypytyksestä.

Loistavan haastattelun johdosta sain myös valmistuneen piirakan maistiaseksi. Piirakka oli kovin herkullinen, ja vertailun vuoksi sain myös kaurapuurosta valmistetun piirakan, joka oli aika lailla tylsempi kuin riisipiirakka - kaurapuuron maku ei vain ole niin mielenkiintoinen kuin riisipuuron.

Joka tapauksessa opin piirakanteon olevan taiteenlaji, jota kaikki eivät voi hallita, mutta ne, jotka hallitsevat, tuottavat erinomaisia piirakoita.

Matias Tukiainen

Meiltähän se käy.

Piirakkataikina syntyy enimmäkseen ruisjauhoista, vedestä ja suolasta, mutta taikinaan saa enemmän eloa lisäämällä hieman vehnäjauhoa. Taikina on riisipiirakassa tehty - yllätys, yllätys - riisipuurosta.

Horoskooppi

Kauris 22.12.-20.1.

Yritä olla menettämättä hermojasi. Vaikka tuntuu ettei mikään suju miten pitäisi, yritä silti. Ehkä vielä onnistaa.

Onnentavara: Lyijykynä

Vesimies 21.1.-19.2.

Tänään mikään ei mene suunnitelmien mukaan. On vaan parempi ottaa rennosti kuin yrittää tuhota tulevaa.

Onnentavara: Hillopurkki

Mikään ei mene suunnitelmien mukaan.

ajatella paremmin.

Onnentavara: Sukka

Oinas 21.3.-20.4.

Tänään on onnenpäiväsi. Jotain odottamatonta tapahtuu, mutta mitä...

Onnentavara: Metallitotuus

Härkä 21.4.-20.5.

Tänään tähdet ovat suotuisassa asennossa. Ehkä vielä aurinkokin paistaa juhlistaakseen Härän merkkiä.

Onnentavara: Kännykkä

Kaksoset 21.5.-21.6.

Jos tänään näet viisi lintua syömässä, olet hyvin onnekas. Mutta jos et, kannattaa mennä takaisin nukkumaan.

Onnentavara: Atrain

Rapu 22.6.-22.7.

Yritä tänään huomioida kaikki jotka sanovat sinulle huomenta. Siitä voi seurata jotain mielenkiintoista.

Onnentavara: Kirja

Leijona 23.7.-22.8.

Yritä piristyä vaikka sää on mikä on. Kyllä se aurinko vielä pilven takaa kurkkaa.

Onnentavara: Rantapallo

Neitsyt 23.8.-23.9.

Tänään yllätät itsesi pakkaamalla teltan ennätysaikaan. Sitten voitkin katsella kun muut ahertavat teltojensa

parissa.

Onnentavara:

Paistinpannu

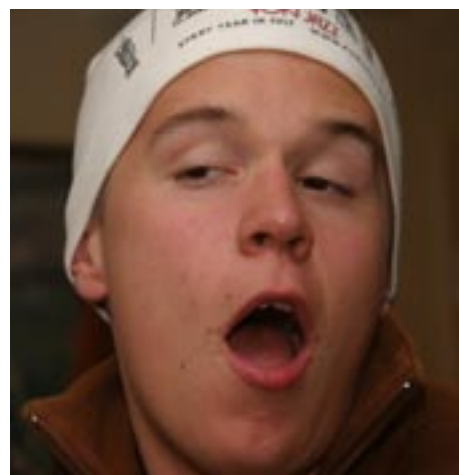
Vaaka

24.9.-23.10.

Odotat huomista innolla vaikka et tiedä miksi.

Yritä ymmärtää ajatuksiasi ja rentoudu musiikin parissa.

Onnentavara: Voileipä

Tämä herra odottaa huomista todella innolla.

Skorpioni 24.10.-22.11.

Halajaisit rannalle, mutta sää ei suosi sinua. Ehkä jokin toinen kerta ajatuksesi ja sää kulkevat käsi kädessä.

Onnentavara: Vesipullo

Jousimies 23.11.-21.12.

Päätät tänään että aiot olla ahkera kesällä ja opiskella tulevaa lukuvuotta varten. Ehkä ahkeruutesi palkitaan.

Onnentavara: Tietotuutti

...**Otto** on huono häviäjä
...Nuo jutut siitä, että Sihtin kosto oli kolmas, ovat todellakin pelkkiä JUORUJA
...bruno hakkasi aaron käytävällä...
...Kunniamaininta **Auralle** ja **Marjukalle**, koska he pelastivat **Matiaksen** pitsataikinän hyökkäykseltä.
...**Termitit** hyökkäävät leirin tietoturvaa vastaan
...**Raisa B:llä** on uusi poika-ystävä, joka on tietysti viestintäleirilä!
...leiri loppuu pian, tajusin just, no höh ITKEKÄÄMME yhdessä :'(
...itkettä :'(
... **Topi** ja **Kride** muuttuvat niihin suloisiksi pienten lasten seurassa. <3
...**Bruno** pomppi **Peten** päällä sohvalla
... **Bruno** pussaili **Auraa**
...**Matias** aikoo hankkia piilarit!! <3 Uh-ah.
...**Leo** ja **Aaro** ovat yhdessä...

...**Teemulla** kastua pää ja varpaat viime yönä, mitä hän on puuhannut...
...**Maija** antoi **Maralle** lääkettä, mutta kuinka heille on tullut yhteinen tauti?
...**Leevi** vaan nukkuu
...**Sirpa** oli ilkeä haukkuessaan mua pieneks pupujussiks
...**JOOSE** on miljoonakertaa pieni pupupujussi
...**Sirpa** on itte 2 kertaa pienempi sammakko ja se on 1 000 000 000 kertaa enemmän totta
...**Elina** varasti **Minun**, **Anttonin** ja **Eliaksen** tavarat teltasta, meidän nukkuessamme
...mutta rosvo paljasti kätköpaikan
...Lehtihuoneessa nyt vain Italialaisia (ja minä)
...Mä en tajuu miks sohvalla makaavat ja ulkona istuvat saavat vohveleita ennen kuin ne jotka ovat jonottaneet yli 7 minuuttia kiskaan.
...**John Wayne** soitti radioon ja pyysi Bimbo Tjej-kappaletta koska vihaa ruotsalaisia!
...Leiri-alue on todellinen luonnonkauneus! Samoin on koko Heinolan kesäinen kaupunki!
...**raisaeiosaaasyödäjäätelöä**
...**Sonja** ei tiedä mistä

ja parhaita sunnuntailta

...he seurustelevat
...se seurustelee yhden **Maken** kanssa
...Mitä kuuluu **Marja-Leena**? Vieläkös sun ihanteena on **Beatles** ja **George Harrison**?
...**Johanna** rupeaa isona suurkeittiömännäksi.
...ja **Ansku** kans
...**Raisa** pudotti kenkänsä
...Minne
...leopelaailmanpelilupaa
...Paljain jaloin kävelemisestä on tullut muotia!!
...**Leo** ja **Aaro** pelaavat Naistenisku-pelejä!!
OMG
...**saana** ja **laura** on aina yhdessä. MYÖS KOULUSSA. HIHIHI
...**Saana Temmes** ja **Laura Viherä** ovat kovasti yhdessä – myös öisin. OMG, OMG, OMG!!!
...NO KAI ME OLLAAN; KUN NUKUTAAN SAMSSA TELTASSA: DAA-A
...**Aijaleena** laulaa todella hyvin!
...**Varpu** pitää **Henristä**, ja **Virve** tietää sen
...omppuäs
...**Virven** sydän on särjetty kattilalla
...nyt aamu ja pimeä, huomenna vaihtuu elokuu
...tällaisena kesäyönä en halunnut mennä nukkumaan
...ensi vuonna leiri palautuu takaisin Suinulaan
...**onko äskeinen totta?**
...toivottavasti!

tietää että radiopuhelin latautuu
...**Bruno** voimamies kantoi alakeittiöstä ulkoravintolaan yhden tuolin ja pöydän (pöydän **Joosen** kanssa 16 pysähdyksellä)**Bruno** olisi halunnut kantaa lisää
...**Anton** myöhässä keittiöstä taas yli puoli tuntia.
...**Leo** on TAAS tietokonehuoneessa pelaamassa...
...**Tanelia** läpsitään naamaan
...kuulemma **Tanelia** saa läpsiä naamaan aina kun se kiroilee ;P, saadaanko mekin kokeilla?
...**Taavetti** ja **Rebekka** ovat leirimme ilopari
...**Bruno** ei näkynyt ollenkaan eilisellä päivällisellä – missä mahtoi herra iltansa viettää?!
...**Bruno** on allerginen housuille
...mistä moinen tieto
...Salissa tuli hiki, oli sen verran rankat hommat...
...**Marjukka** ja **Aura** menivät alakertaan ottamaan rakkauskuvia.
...**Petteri** maistuu **Henriltä** ja **Kride** tietää sen
...**Aura** puhui pitkään puhelimesta.
poikaystävällekkö?
...**Saana.T** pesee **Petterin** astioita. mitä on meneillään?
...Kiellän olevani kiinnostunut vastakkaisesta sukupuolesta T:**Petteri**
...aijaa...
...**Samat** sanat, kun **Petteril**. se vaan käskee. Ja kun kultsi käskee pesemään astiat, ne myös pitää pestä.

Juttuja lahjoittivat myös

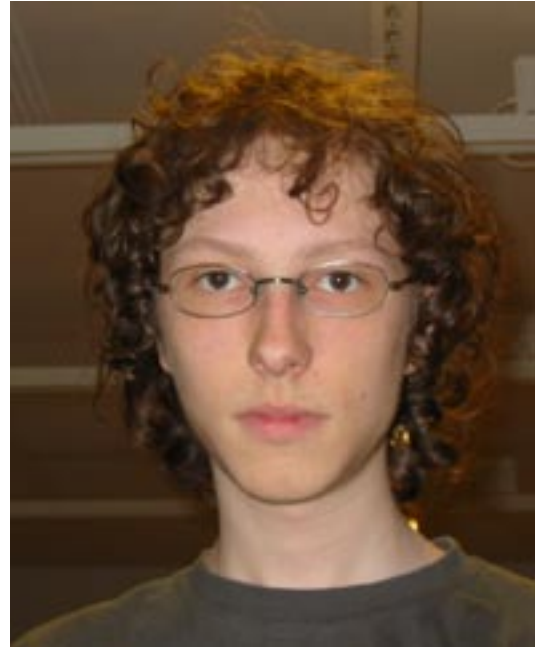
Liisa ("Mikä on sinun areenasi?", "Hyvää hoitoa")
Heidi (Horoskooppi)
Pete (Uutisten hankinta)
Paolo Manzelli (The Science of the Human Memory)
Nathalie Costes (Impressions on the communications camp)
Aura ja Marjukka (Leiri-elokuvia)

Ahkera sankaritoimittaja TOPI

apinabåxi

Taittaja VARPU (vuh)

Taittaja ja päätoimittaja MATIAS